

[Udenrigsministeren.]

for Landbrugsrådet, husmandsforeningerne, Oxexport og privateksportørerne. Ingen af deltagerne udtalte sig efter mødet imod forhandlingernes fortsættelse på multilateralt niveau.

Det grundlag, vi i drøftelserne med briterne har fremført både i London og i Bergen og i København, bygger på den hovedlinje, at utraditionelle eksportører som Storbritannien skal standse eksporten til Tyskland, hvis markedsprisen i Tyskland falder til et niveau, hvorved der bliver overhængende fare for, at man indfører afgift, mens de traditionelle eksportører, det vil sige Danmark og i et vist omfang Irland, skal sikre, at eksporten, hvis afgiften indføres, fra disse lande ikke overstiger et vist nærmere angivet kvantum, som for Danmarks vedkommende skulle være det i langtidsaftalen fastsatte: 225.000 stk.

Den 16. maj havde vi et møde mellem statsministeren, udenrigsministeren og landbrugsministeren på den ene side af bordet og repræsentanter for Landbrugsrådet og husmandsforeningerne på den anden side. Landbrugets repræsentanter tog, så vidt vort referat viser, ikke afstand fra tanken om flersidede forhandlinger, men Landbrugsrådets præsident advarede mod en kvoteringsordning, og det fremgår af det, jeg har sagt, at det var ikke regeringens opfattelse, at man skulle tilstræbe en kvoteringsordning.

Det var den redegørelse, jeg gerne ville give om det faktiske forløb af kvægsagen. Den viser altså, at problemet har været drøftet adskillige gange også med erhvervenes organisationer, at erhvervenes organisationer har været informeret og har deltaget i visse af de stødfundne møder, at vi ikke har haft nogen mulighed for at løse problemet på bilateralt grundlag igennem forhandlinger med Storbritannien, men at vi har været nødt til at gå ind på tanken om flersidede forhandlinger.

Efter at EFTA-rådet har tilrådet forhandlinger, ville vi anbringe os i en meget dårlig position, hvis vi nu nægtede at indgå i sådanne forhandlinger. Derfor har vi taget initiativet til den konkrete indkaldelse til frestatsforhandlingerne omkring dette spørgsmål, og jeg vil gerne understrege, at der er ikke fra dansk side taget noget skridt

i retning af at begrænse den dansk-tyske langtidsaftales kontingent på 225.000 stk., og at vi, inden de firkanterede forhandlinger finder sted, har en mulighed for en fornyet drøftelse i det blandede dansk-tyske regeringsudvalg med henblik på at sikre os, at Tyskland og Danmark trækker på samme hammel i denne sag. Jeg beklager, at denne del af redegørelsen er blevet lidt lang, men jeg ved, der knytter sig en vis interesse til spørgsmålet, og derfor mente jeg, at det var rigtigt at gøre det lidt udførligt.

Til hr. Baunsgaard har jeg ikke så mange bemærkninger at gøre. Hr. Baunsgaards bemærkning er delvis besvaret. Hr. Baunsgaard henviste til problematikken om, hvorvidt EFTA er udtømt. Mit synspunkt her er, at når vi når frem til den 1. januar 1967, hvor vi afskaffer de sidste toldsatser for industrivarer, er det nødvendigt for EFTA, hvis denne organisation skal være en levende organisation, at man går videre og fremmer samhandelen på andre områder. Det vil sige, at man udvider samhandelen med landbrugsvarer, og at man går videre med de ikke-toldmæssige og ikke-importreguleringsmæssige hindringer for handel med industrivarer og også med landbrugsvarer, naturligvis. Det var det, vi på mødet i Bergen forsøgte at gøre vore partnere klart, at hvis man fra de andre medlemmers side betragtede EFTA som udtømt på den måde, at nu skulle man ikke gå længere, ville det ikke være en fornuftig og rimelig politik, og den kunne i hvert fald ikke tilfredsstille Danmark. Jeg pegede i den forbindelse på den udvikling i meningsdannelsen herhjemme, som måtte — nødvendigvis, mener jeg — gøre indtryk på vore partnere inden for EFTA.

Til hr. Baunsgaards udtalelser om Kennedyrunden skal jeg ikke gøre særlig mange bemærkninger. Vi har i regeringens økonomiudvalg taget stilling til et oplæg med tilbud for kapitel 1-24, altså landbrugsvarer, gartneriprodukter og fiskeriprodukter, til Kennedyrunden. Det vil nu blive gjort til genstand for drøftelse med erhvervene, ligesom vi naturligvis skal drøfte det i det udenrigspolitiske nævn og i markedsudvalget, inden regeringen tager endelig stilling til, hvilke tilbud der skal fremsættes.

Jeg kan sige, at vi er fuldt opmærksom på de synspunkter, hr. Baunsgaard gjorde